

Název projektu:

Nová čtvrť v Olomouci

Autoři:

Roman Hrabánek

Ateliér, fakulta:

FA ČVUT, Ústav nauky o budovách, Ateliér Kohout-Tichý

Zadání:

Území při křížení Velkomoravské a Holické ulice náleželo po mnoho desetiletí armádě, která zde vystavěla ženijní sklady a opravny vojenské techniky. Celý areál, který armáda opustila před několika lety, nyní chátrá a zůstává bariérou ve volném pohybu městem. V rámci projektu řeším i přiléhající území, která jsou územním plánem určena jako rozvojová a vhodná k převážně residenční zástavbě.

Nepropustnost území je umocněna dvěma lineárními bariérami – řekou Moravou na západě a železniční tratí, která území uzavírá z východu. Vazba na centrum města je přerušena kapacitní Velkomoravskou ulicí a průmyslově - skladovacím areálem, který je určen rovněž k přestavbě. Obě území jsou řešena paralelně a konvertována na plnohodnotnou součást města.

Anotace:

Základní ideou návrhu je zacelení poškozené tkáně městské struktury, její opětovné provázání a prokrvení. Cílem je vytvoření čitelné a prostupné obytné čtvrti, která má ambici stát se subcentrem této části města.

Měřítkem projektu je člověk pohybující se pěšky, případně na kole, a jeho každodenní zážitek z pohybu a pobytu ve čtvrti, která žije v průběhu celého dne.

Komponovaná struktura bloků umožňuje snadnou orientaci v prostoru, uliční profily zvyšují pocit bezpečí, různá velikost a charakter veřejných prostor motivují k objevování dalších zákoutí. Zvyšuje se podíl lidí aktivně trávící čas v ulicích a parcích s vznikají měkké společenské vazby, které zajišťují stálou sociální kontrolu území.

Kostra území je tvořena sítí náměstíček a sousedských pláček. Centrálním bodem je náměstí s kostelem. Čtvrť je rozdělena na několik menších lokalit. Každá má své iniciační místo, struktura je doplněna o intimní poloveřejné a polosoukromé vnitrobloky, které umožňují sekundární prostupnost územím.

Hodnocení poroty:

Předložená práce představuje nadstandardně promyšlenou koncepci Nové čtvrti v Olomouci na území rozsáhlého armádního brownfieldu. Návrh vychází z podrobných analýz a pochopení potenciálu místa. Analýzy neslouží autorovi pouze k odůvodnění svého návrhu, ale zejména k její evaluaci. Ta vyústila ve velmi strukturované zadání, jež je hlavní podmínkou návrhu komplexní, ale srozumitelné koncepce. Snaha až o perfekcionista vyjádřený detail, zájem o řešení i drobného reálného měřítka a parcelace, které autor uplatňuje i v často opomíjeném návrhu řešení zelených ploch a stromořadí, představuje neobvyklou pracnost a vynaložené úsilí. Vstup na „nebezpečné“ pole přílišné konkrétnosti ovšem autor zvládnul s dospělou lehkostí. Urbanistická struktura, doplněná o detail parteru a typické profily, tak není pouhým „strukturálním cvičením“, ale přináší uspořádanou bohatost prostředí a typologie zástavby. Práce neopomíjí základní systémy a s velkou pečlivostí se věnuje struktuře, funkci a hierarchii veřejných prostranství. Novou čtvrt' návrh citlivě člení na sociálně-funkční celky. Návrh překvapuje svou vyvážeností a přirozeností.

Projekt lze vytknout pojetí hraničních území, napojení na širší okolí, a to i včetně nevyužitého potenciálu řeky. Proklamované cíle širších vztahů nepůsobí v návrhu přesvědčivě. Diskutabilní je též urbanistické vyjádření „lokálního centra“ a Centrálního náměstí. Zvolené měřítko a urbanistické pojetí Centrální osy postrádá citlivost a „samozřejmost“ návrhu. Slabinou celé práce je pak grafická srozumitelnost, „čtenář“ je nucen kvalitu práce „číst mezi řádky“, a domýšlet nevyřčené a nezdůrazněné, byť promyšlené souvislosti; právě ty, které představují výjimečnou hodnotu návrhu.